

Arrest

nr. 89 460 van 10 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 19 juli 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 juni 2012 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlagen 13quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 september 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat Hendrik CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 19 juni 2012 besliste de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding verzoekers hun derde asielaanvraag niet in overweging te nemen (bijlage 13quater). Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren een enig middel aan dat luid als volgt:

“Het ingeroepen middel is een schending van art. 51/8, 1e lid, van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder de Vreemdelingenwet genoemd). Verzoekers hebben een nieuw stuk voorgelegd, dat van groot belang is wat hun asielrelaas betreft. Het gaat om een attest van de Rechtbank van eerste aanleg van Kosovska Mitrovica dd. 4 mei 2012 (stuk 1). Uit dit attest blijkt dat verzoekers Obilic moesten verlaten omwille van de Albanen, die hen verjoegen, en dat, toen zij in 2006 terugkeerden, eerste verzoeker behandeld werd als een collaborateur van de Serviërs, en dat het leven van eerste verzoeker bijgevolg in gevaar is en dat de veiligheid van eerste verzoeker en zijn gezin niet kan gegarandeerd worden. De D.V.Z. kan in het stadium van de inoverwegingname slechts die gegevens verwerpen die manifest irrelevant zijn in het kader van een asielaanvraag (R.v.St. nr. 113.002, 27 november 2002). Alhoewel art. 51/8 Vreemdelingenwet de D.V.Z. niet toelaat de aangebrachte stukken aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek - m.a.w. een onderzoek ten gronde - te onderwerpen, kan de D.V.Z. de bewijskracht van de aangebrachte stukken prima facie beoordelen. Als de D.V.Z. overgaat tot een beslissing van niet-inoverwegingneming van de asielaanvraag, moet deze beslissing bijgevolg gesteund zijn op een prima facie beoordeling waaruit kan afgeleid worden dat het gaat om stukken die manifest irrelevant zijn. De D.V.Z. heeft vastgesteld dat het gaat om een attest van de Rechtbank van eerste aanleg van Kosovska Mitrovica dd. 4 mei 2012. Verder schrijft de D.V.Z. enkel : ‘Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft.’ De prima facie vaststelling dat het gaat om een attest van de rechtbank met een gesolliciteerd karakter, laat niet toe te besluiten dat het zou gaan om een stuk dat manifest irrelevant is. Dat een document gesolliciteerd is, doet niets af van de bewijswaarde ervan. Als men in België in een procedure voor de Rechtbank van eerste aanleg een echtscheiding wil bekomen, dient men attesten van woonst en nationaliteit, een afschrift van de huwelijksakte, uittreksels van geboorteakten, e.d. voor te leggen. Al deze akten dienen gevraagd te worden bij de Dienst Bevolking van de respectieve gemeenten, en vertonen aldus een ‘gesolliciteerd karakter’. Nochtans zal geen enkele Rechtbank de bewijswaarde van deze documenten in twijfel trekken omdat ze een ‘gesolliciteerd karakter’ hebben. Evenzeer kan de D.V.Z., na een prima facie beoordeling, niet stellen dat het zou gaan om een attest van de rechtbank dat manifest irrelevant is in het kader van de asielaanvraag, enkel en alleen omdat het een gesolliciteerd karakter vertoont. De Raad van State oordeelde indertijd dat het haar toekomt om na te gaan of de D.V.Z. het nieuwe karakter van de voorgelegde elementen en hun pertinentie op een juiste wijze heeft beoordeeld. De onontvankelijkheids-exceptie zgn. wegens een gebrek aan nieuwe gegevens kan niet zomaar weerhouden worden (R.v.St. nr. 57.384, 5 januari 1996). Dezelfde beoordelingsbevoegdheid komt thans toe aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad van State heeft tevens geoordeeld dat het nieuwe bewijs van een vroegere situatie een nieuw gegeven uitmaakt, zodat in een dergelijk geval de onontvankelijkheids-exceptie als gevolg van een gebrek aan nieuwe gegevens niet kan weerhouden worden (R.v.St. nr. 97.954, 25 juli 2001). Het in huidige procedure voorgelegde stuk dateert van 4 mei 2012, zodat het een nieuw bewijs is ; het refereert naar de moeilijkheden die verzoekers indertijd ondervonden en die hen noodzaakten hun land van herkomst te ontvluchten, m.a.w. naar een vroegere situatie. Het attest van de Rechtbank van eerste aanleg van Kosovska Mitrovica dd. 4 mei 2012 dient dan ook als een nieuw gegeven beschouwd te worden. Er is een duidelijke schending van art. 51/8, 1e lid, van de Vreemdelingenwet.”

2.2. Verzoekers verwijzen naar de documenten die zij hebben voorgelegd bij hun laatste asielaanvraag en in het bijzonder naar een attest van 4 mei 2012 van de Rechtbank van Eerste Aanleg van Mitrovica. Zij verwijten de verwerende partij dat zij met deze documenten geen rekening heeft gehouden, niettegenstaande een nader onderzoek van dit document zich opdrong.

Artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.”*

Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag. De bevoegdheid die artikel 51/8 van de vreemdelingenwet de dienst Vreemdelingenzaken toekent is louter beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor

vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen. Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- nieuw moeten zijn; dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag,
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen,
- relevant moeten zijn; dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De dienst Vreemdelingenzaken spreekt zich niet uit over de inhoud of draagwijdte van deze nieuwe gegevens. Zij kan enkel vaststellen dat er nieuwe gegevens zijn of dat er geen nieuwe gegevens zijn. In beide gevallen wordt hierdoor haar bevoegdheid uitgeput:

- In het geval dat er wordt beslist dat er door de vreemdeling effectief nieuwe gegevens worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag, na toetsing aan artikel 52 van de vreemdelingenwet, onderwerpen aan een onderzoek in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit betekent dat de dienst Vreemdelingenzaken zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Zij is hiertoe niet bevoegd. Evenmin is zij bevoegd om zich uit te spreken over artikel 52 van de vreemdelingenwet, aangezien deze bepaling exclusief is voorbehouden aan de Commissaris-generaal (Gedr. St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2478/001, p. 100).

- In het geval dat er wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen (bijlage 13quater). Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de commissaris-generaal.

Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen (RvS 13 april 2005, nr. 143.020; RvS 13 april 2005, nr. 143.021). Het begrip "nieuwe gegevens" heeft bijgevolg niet enkel betrekking op de bewijsmiddelen op zich, maar ook op de inhoud ervan (RvS 16 oktober 2006, nr. 163.610).

In de bestreden beslissing wordt uitvoerig ingegaan op het door verzoekers aangebrachte document. Er werd gesteld dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Verzoekers betwisten dit niet. Verzoekers stellen dat een gesolliciteerd karakter op zich geen afbreuk doet aan de bewijswaarde ervan, nu het voorgelegde stuk een officieel attest betreft.

De Raad laat gelden dat dergelijke beschouwingen niet kunnen worden aangenomen. Het attest in kwestie vermeldt immers uitdrukkelijk dat dit attest werd opgesteld op vraag van de familie van verzoekers en bevat verder hoofdzakelijk geciteerde verklaringen die door één van de verzoekende partijen zouden zijn afgelegd (verklaringen in de ik-vorm). De Raad wijst daartoe op de vertaling van dit attest, dat als stuk 1 bij de nota wordt neergelegd. Het louter opnemen van verklaringen in een officieel attest, volstaat niet opdat ernstige aanwijzingen zouden kunnen worden aangetoond van een gegronde vrees voor vervolging of voor een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. Het is dan ook niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding om verzoekers hun derde asielaanvraag niet in overweging te nemen.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij in de bestreden beslissing is ingegaan op de elementen die verzoekers bij hun derde asielaanvraag als nieuwe elementen hebben aangebracht, maar dat zij besluit dat hij/zij *"bij zijn(/haar) huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij(/zij) ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15.12.1980"* en de betrokken aanvragen derhalve niet in overweging neemt.

Waar verzoekers stellen dat het volledig onder de bevoegdheid van het CGVS valt om het aangevoerde bewijs te beoordelen wijst de Raad erop dat de gemachtigde van de staatssecretaris zich in de bestreden beslissing ook niet inhoudelijk uitspreekt over de asielaanvraag van verzoekers en het al dan niet toekennen van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus, maar dat hij zich, in het kader van zijn bevoegdheid overeenkomstig artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet, ertoe beperkt te beslissen om de derde asielaanvraag niet in aanmerking te nemen.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC